

Český svaz chovatelů, z.s.

Maškova 3, 182 53 Praha 8 - Kobyliisy

Tel.: 284683441, fax: 284681451, e-mail: sekretariat@cschdz.eu, http://www.cschdz.eu
IČ: 00443204, DIČ: CZ00443204, IDDS: rstrfew, Bankovní spojení: KB Praha 9 č. účtu: 635081/0100

***Tisková zpráva č. 119
ze dne 13. června 2017***

VÍTĚZSTVÍ EMOCÍ, vítězství lobby, prohra ochrany zvířat

Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR schválila začátkem června letošního roku novelu zákona na ochranu zvířat proti týrání (zákon č. 246/1992 Sb.). Z analýzy vývoje situace související s touto problematikou lze očekávat, že ji posvědí i Senát Parlamentu ČR a prezident republiky. S novelou přichází také zákaz faremního chovu kožešinových (rozuměno masožravých) zvířat od ledna roku 2019; de facto tím končí jedna z našich chovatelských odborností. Nepomohlo opakované a v průběhu několika let probíhající náročné vyjednávání vedení svazu a zainteresovaných chovatelů s příslušnými institucemi, nic nebyl platný příslib z „míst nejvyšších“, že k zákazu nedojde.

Kožešinové farmy v naší zemi splňují náročné požadavky na chov této kategorie zvířat, opakovaně obstály při kontrolách státních orgánů, které nezjistily žádné alarmující skutečnosti. Tato forma živočišné výroby má v naší zemi více jak stoletou tradici, naše farmy mají skvělou pověst v zahraničí, poptávka po kvalitních kožkách se stále zvyšuje. Žádný z těchto argumentů však nepomohl. Zvítězily emoce a informační, patřilo by se napsat dezinformační, kampaň všemožných aktivistů, kteří líčí chovatele kožešinových zvířat jako tyrany a neváhají k tomu použít i četné odstrašující obrazové materiály, jež pocházejí ze zahraničí.

Emoce a manipulace s veřejným míněním zkrátka zvítězily nad fakty. Můžeme jen závidět Polsku, které si podstatně jinak dokáže bránit svoje tradiční zemědělské odvětví. U nás vítězí argumenty, že jinde, rozumějte na západ od nás, už chovy kožešinových zvířat také nemají, tak proč bychom je měli mít my? Odpovíme si sami - právě proto, že naše farmy byly evidované, tím pádem pod stálou veterinární kontrolou, včetně kontrol jiných státních institucí, které měly dozorovou povinnost nad zdravím zvířat a eliminací týrání. Ochtově se vzdáváme toho, co umíme a čím se můžeme chlubit. A neobstojí ani argument, že jde hlavně o zvířata. Vždyť důsledkem zákazu bude jen to, že evidované chovy zaniknou a vedle toho v poklidu vzniknou chovy ilegální, neevidované, nekontrolované a s téměř stoprocentní jistotou také s podstatně horšími chovatelskými podmínkami. A trpět budou právě chovaná zvířata, takže vítězství emocí je vlastně vítězstvím Pyrrhových. Nepochybně dojde k přesunutí kožešinových farem jinam, třeba někam vedle nás nebo daleko na východ. Přesně tam, kde životní podmínky zvířat nejsou právě v kurzu... a trpět budou právě námi úpěnlivě chráněná zvířata, obdobně jako to známe z historie. Po vstupu do Evropské unie a při realizaci právních norem Evropské unie jsme úzkostlivě zvětšovali klece pro nosnice – zlepšovali jsme jejich životní podmínky. A důsledek? Nejsme soběstační v produkci vajec a produkujeme je také draž než jinde, kde v tomto problému nebyli až tak horlivě důslední, náš trh je zaplaven vejci od našich sousedů. Co z toho plyne? Takováto rozhodnutí musí být přijímána v určité racionálnosti a s ohledem na ekonomiku. A ještě jednu věc je nezbytné si uvědomit. Tyto chovy by nebyly, pokud by po jejich produktech či surovinách nebyla poptávka. A pokud bude poptávka existovat, budou v různých podobách existovat i chovy produkující tuto surovinu.

A co udělali naši zákonodárci? Novelou zákona na ochranu zvířat proti týrání zakázali, pod tlaky emocí veřejného mínění, faremní chov masožravých kožšinových zvířat. A, světe, div se – problém na ochranu zvířat proti týrání je hned vyřešen. Ráda bych se mýlila, ale opak bude pravdou. Přitom stačilo jen mít tu kuráž a do novely zákona upravit zooveterinární podmínky těchto chovů tak, aby se týrání chovaných zvířat na farmách zamezilo a chovy byly nadále důsledně kontrolovány.

A možná je to jenom začátek. Třeba někdo dojde k názoru, že i další zvířata, chovaná členy Českého svazu chovatelů, by se raději proháněla po rozlehlých pláních, než seděla v kleci nebo ve výběhu. Možná najdou obětavé zachránce, kteří za jejich volnost budou udatně bojovat...

ELIŠKA STEJSKALOVÁ
stejskalova@cschdz.eu